

Warszawa, 26 września 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

B29d 7/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23480.

Kl. 29 a, 6/06.

Zbigniew Kwinto
(Warszawa, Polska).

Sposób wytwarzania błon z roztworów wiskozy.

Zgłoszono 29 maja 1935 r.
Udzielono 8 lipca 1936 r.

Jeżeli do wanny z kąpielą, koagulującą wiskozę, zanurzy się napełnione roztworem wiskozy naczynie, posiadające u dołu pewnego kształtu otworek, to roztwór wiskozy, wypływający przez ten otworek, krzepnie w kąpieli koagulującej, tworząc produkt, posiadający przekrój poprzeczny, zależny od przekroju otworka. Jeżeli brzości tego otworka są nierówne lub pokryte kryształami soli, tworzących się podczas koagulowania roztworu wiskozy, to błonka, wytwarzająca się w kąpieli koagulującej, posiada rysy i skazy.

Sposób według niniejszego wynalazku pozwala na wytwarzanie błon bez skaz. Według wynalazku roztworem wiskozy napełnia się żłobek, utworzony z bardzo dokładnie doszlifowanych do siebie płytek z materiału, odpornego na działanie kwasów i al-

kaljów, np. ze szkła, ebonitu, złota i t. d. Żłobek ten tworzą ustawione pod kątem do siebie płytki, oddalone od siebie na odległość, nieprzekraczającą 2 mm, przyczem między płytkami tworzy się szpara 3, jak to pokazano na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój poprzeczny żłobka. Żłobek z roztworem wiskozy 4, zamknięty z obu końców, zanurza się w wannie z kąpielą na taką głębokość, że koagulacja roztworu wiskozy, wypływającego przez szparę 3, jest zapewniona, a jednocześnie zawartość żłobka jest zabezpieczona przed przedostawaniem się do niej kąpieli koagulującej. W miarę przeciągania błonki 6 do dalszej obróbki żłobek dopełnia się roztworem wiskozy. Roztwór wiskozy, wychodzący ze szpary, krzepnie i przybiera postać błony 6 w kształcie wstęgi o grubości, rów-

nej odległości płytki 2 od płytki 1 i o szerokości, odpowiadającej długości szpary 3, czyli długości płytek 1 i 2. Stopień nachylenia płytki 2 względem płytki 1 wpływa na otrzymanie gładkiej błony. Przy ustawieniu płytek w położenie, przedstawione na fig. 2, błona przy przechodzeniu roztworu wiskozowego między płytkami podlega łatwiej uszkodzeniom, niż przy przechodzeniu między płytkami, ustawionymi tak, jak pokazano na fig. 3. Również odgrywa tutaj poważną rolę i profil szlifowanej części płyty 2. Fig. 4 — 8 przedstawiają profile szlifowanej części płyty 2, stosowane przy wytwarzaniu według niniejszego sposobu błony, zależnie od jej grubości i szybkości przebiegu koagulacji.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania błon z roztworu wiskozy, znamienny tem, że napełniony

wiskożą do pewnego poziomu żłobek zanurza się w wannie, zawierającej kąpiel, koagulującą roztwór wiskozy, który wypływa przez szparę, utworzoną pomiędzy dwiema ściankami żłobka, złożonego z płytek, dokładnie do siebie przyszlifowanych i ustawionych pod kątem, zmienianym i regulowanym w zależności od profilu szlifowanych płytek.

2. Sposób wytwarzania błon według zastrz. 1, znamienny tem, że płytki tworzące żłobek zbliża się do siebie lub oddala od siebie, w celu regulowania grubości, wytwarzanej błony.

3. Sposób wytwarzania błon według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że stosuje się płytki o różnych profilach w części szlifowanej, tworzące szparę, przez którą wypływa roztwór wiskozy.

Zbigniew Kwinto.

